

aznap

[2014. június]

aznap a felnőttek misére mentek.

mi bebújtunk a szőnyeg alá és
lekvárt loptunk
hullák szekrényéből.
(azaz halottakéból.)

Húsba nőtt tegnap a nyár.
azzal elmúlt.

utána minden ízben ott volt
valami romlott,
vagy csak a szájjázem, nem tudom.
most is a szívembe hasogat az a
napfényes aszfalt, elejtett kulcsosomó,
nem múltó körtelé.

[a konyha napszűrődő
linóleumállagába sűrűsödött
zsíroskenyér-várákozás
elmúlt valódisága]

most már mindegy.
ezt nem lehet megbocsájtani,
megbánni se lehet.
ez csak ennyi –
foltok, blúzok,
kiüresedett szörptartály és
befőzve tartósított szorongás.

[betonpályák horzsolása...]

a felnőttek misére.
mi a szőnyeg alá,
lekvárt lopva holtak szekrényéből.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Serfőző Krisztián

Látó Szépirodalmi Folyóirat